

780. Megvizsgáltál, Uram, engem

Horváth Márton Levente

1. Meg-vizs-gál - tál, U - ram, en - gem, Is - mersz min - den hely - ze - tem - ben, Út - ja - i - mat jól tu - dod.
2. Kö - rül - zár - tál e - löl, há - tul, A ke - ze - det szent ál - dá - sul Tar - tod fő - lém, Is - te - nem.

4

A be - széd még nyel - vem a - latt, Te már ér - ted sza - va - i - mat; Tő - led ho - va fut - ha - tok?
Cso - dá - la - tos a tu - dá - sod, Oly ma - gas - ba nem is lá - tok; Ár - nyé - kod - ban lé - te - zem.

3. Menjek bár az égbe, ott vagy, Koporsómban is jelen vagy, Fogod az én kezemet.
Engem sötétség se rejthet, Mert nincs sötét Teelőtted: Csontjaimat ismered.

4. Az időnek ős-mélyében, Anyám titkos, szent méhében, Tudtad, miként sarjadok.
Mikor még egy sejt se voltam, Már könyvedben írva voltam: Hogy születek, s meghalok.

5. Nékem ezért olyan drága Gondolatod summázása, Bár elmémig föl nem ér.
Veszejtsd el a gonoszt bennem, Ellenségedet szívemben! Jobbik részem erre kér.

6. Mert ellened, aki vétett, Nemcsak a Te ellenséged, Ellenem is tör, tudom.
Vizsgáld meg a lelkem, Isten, S ha ellened bármit tettem, Indíts el a jó úton.